

Валентина - Самота

текста е наличен благодарение на Tekstove.bg

Сто пътеки извървях, радост и тъга познах и се скитам по света
непрестанно в самота подир своята мечта.

Колко тежко е така без приятелска ръка, плача тайно и без глас
пак боли ме всеки час, но сама, сама съм аз.

И тъжен дъжд вали, аз нямам сили да те спра,
и непрестанно ме боли, и ме боли, от самота ли ще умра?(x2)

Припев:

Когато ми горчи, аз търся само две добри очи, приятел нямам пак, за да ме сгрее в този леден
мрак,

в този свят студен да сподели тъгата си с мен, все сама ще съм аз, все сама ще съм аз.

От студа се вледених, да вървя се уморих, но се скитам по света,
не и с бродна пустота, спътник скрит ми е скръбта.

Колко тежко е така без приятелска ръка, плача тайно и без глас
пак боли ме всеки час, но сама, сама съм аз.

И тъжен дъжд вали, аз нямам сили да те спра,
и непрестанно ме боли, и ме боли, от самота ли ще умра?(x2)

Припев: